

v rámci univerzitní definitivy, tedy není spravedlivé. Zákon o autorských právech měl chránit úspěchy na poli vědy, tedy vlivné oblasti, chcete-li. I k básníkovi se však přistupuje, jako by jeho báseň měla v příštích sedmdesáti letech vydělat miliony dolarů. Zní to sice hloupě, právě takto však uvažují nakladatelé, když po autorech chtějí, aby smlouva zahrnovala „převedení autorských práv“ a jejich rozšíření na danou instituci.

Přitom žádný nakladatel na sebe autorská práva převádět nemusí, potřebuje jen výhradní licenci. Situace se mění až po autorově smrti. Převedená autorská práva zůstanou v rukou filmového studia, univerzity, akademického časopisu nebo tisku. Autorská práva v USA, Evropě a Austrálii platí obvykle po dobu autorova života a dalších sedmdesát let.²⁰ Kdo je za celou tu dobu bude smět uplatnit? Jen velmi málo malých a nezávislých nakladatelství, protože drtivá většina z nich je závislá na energii a vizi svých zakladatelů. Institute – filmová studia, vysoké školy a časopisy – však budou existovat i bez malých nezávislých nakladatelů.

Dalším důležitým právem v oblasti nakladatelské činnosti je „morální právo“ zahrnující tři samostatná práva, jež mohou uplatňovat pouze jednotlivci. Jde o právo být označen za autora, právo nebýt označen za autora nepravdivě a právo na nedotknutelnost zakazující ponižující zacházení, jež by mohlo poškodit autorovu pověst

²⁰

V Austrálii existuje výjimka pro vládu, v jejímž případě platí autorská práva padesát let od prvního vydání, a anonymní díla (například firemní publikace bez uvedeného individuálního autora), u kterých platí sedmdesát let od prvního vydání.

20

(ComLaw, 2000). Morální právo je zvláště důležité pro ty, kteří odmítají přijmout status quo. Feministky, aktivisté bojující proti rasismu a ekologové jsou často svědky překrucování a dezinterpretace svých slov. V těchto případech jde o porušování autorova morálního práva. Pokud by například někdo k propagaci kácení v oblastech světového dědictví použil píseň proti lesnímu hospodářství, porušil by nedotknutelnost autorství. Dále je nutné správně a výrazně označovat autora s tím, že by nemělo docházet k označení, jež se nezakládá na pravdě. Vzhledem k tomu, že autoři mimo mainstream často přicházejí s novými myšlenkami a novými způsoby jejich vyjadřování, je důležité, aby jejich morální právo prosazovali právě nezávislí nakladatelé.

21